

The background features several stylized human figures in various poses, rendered in a gradient of blue, black, and orange. The figures are arranged around the central text, with some appearing to be in motion or interacting. The overall style is minimalist and modern.

ผู้คนบนโลกนี้
ต่างหวาดกลัว
กันและกัน

กฤษณี ศิริพรไพฑูริย์

ผู้คนบนโลกนี้ต่างหวาดกลัว กันและกัน

ภูมณี ศิริพรไพบูลย์

ฉบับทดลองอ่าน

สำนักพิมพ์เมจอร์กรุสม
porcupinebook.com

จัดพิมพ์โดย

สำนักพิมพ์เม่นวรรณกรรม

Homepage: <http://www.porcupinebook.com>

Facebook: สำนักพิมพ์ เม่นวรรณกรรม

เลขที่ 9/8 หมู่ 9 บางช้าง สามพราน นครปฐม 73110

โทรศัพท์: 0-3497-9635 โทรสาร: 0-3429-5283

E-mail: porcupinebook@gmail.com

แยกสี พิมพ์สีและพิมพ์ขาวดำ

บริษัท ภาพพิมพ์ จำกัด

เลขที่ 45/14 หมู่ 4 ถ.บางกรวย-จางถนนอม ต.บางขุน

อ.บางกรวย นนทบุรี 11130

โทรศัพท์: 0-2879-9154 โทรสาร: 0-2879-9153

จัดจำหน่าย

Alternative Writers

โทรศัพท์: 0-3429-5424 โทรสาร: 0-3429-5283

ราคา 210 บาท

รวมเรื่องสั้น	ผู้คนบนโลกนี้ต่างหวาดกลัวกันและกัน
ลิขสิทธิ์	ภูมณี ศิริพรไพบลูย์
พิมพ์ครั้งแรก	มีนาคม 2562
ที่ปรึกษา	สุนันท์ สีลาชัยพิสิฐ ไกรสร สีลาชัยพิสิฐ
บรรณาธิการอำนวยการ	ปรีญา พุทธประสาท
บรรณาธิการ	นิวัต พุทธประสาท
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	สิริกัญญา กาญจนประकर
ออกแบบปก	Mongol Navy
ออกแบบรูปเล่ม	Porcupine Design
ISBN	978-616-7831-24-4

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

ภูมณี ศิริพรไพบลูย์.

ผู้คนบนโลกนี้ต่างหวาดกลัวกันและกัน.-- นครปฐม : เม่นวรรณกรรม,
2562. 224 หน้า.

1. เรื่องสั้นไทย. I. ชื่อเรื่อง.

895.91301

ISBN 978-616-7831-24-4

คำนำสำนักพิมพ์

“ผู้คนบนโลกนี้ต่างหวาดกลัวกันและกัน” ของกุ่มณี ศิริพรไพบูลย์ เป็นผลงานเล่มที่สองของเขาสำหรับสำนักพิมพ์เม่นวรรณกรรม จากผลงานเล่มแรก “เพลงที่เธอให้แปลยังไม่เสร็จ” (ปี 2557) แม้จะใช้ระยะห่างกันนานถึงห้าปี ทว่าเขามีผลงานตีพิมพ์สม่ำเสมอในนามสำนักพิมพ์อื่น และผลงานที่ร่วมกันพิมพ์กับนักเขียนหลายคนในรูปแบบหนังสือทำมือ

กุ่มณียังคงมีแนวทางการเขียนที่ชัดเจนขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะรวมเรื่องสั้นเล่มนี้เขาได้ต่อยก้าแนวทางการเขียนของเขาจนกลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ โดยการหยิบจับชีวิตของชนชั้นกลางระดับล่างธรรมดาตามนำเสนอผ่านมุมมองที่ชัดเจน เขาไม่ได้เขียนถึงระดับอภิปรชญา หรือเจาะลึกในระดับสังคม ไม่ได้ดำเนินตามแนวทางเขียนแบบวรรณกรรมเพื่อชีวิต แต่เรื่องราวของตัวละครและเหตุการณ์

กลับทำให้เห็นสภาพทางสังคม ความคิด และสิ่งที่เป็นไปได้
อย่างชัดเจน เต็มไปด้วยสีสัน เรื่องราวของบุคคลธรรมดา
กับเรื่องราวสามัญ กลายเป็นจุดเด่นที่น่าสนใจ เขาทำให้
เรื่องรักระหว่างชายหญิง กลายเป็นตัวแทนของคนหนุ่มสาว
ในยุคปัจจุบัน การนำเสนอปัจเจกชีวิตที่หลากหลายในสภาพ
สังคมที่แตกต่าง พวกเขาใช้ชีวิตอยู่กันแบบใดบ้าง ด้วย
เงื่อนไขของแต่ละคนที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างกัน นั้น
แสดงให้เห็นว่าหากเขียนถึงเรื่องราวของความรักแล้ว ไม่ได้
ทำให้ตัวบทของแก่นเรื่องว่างเปล่า แต่ยังตั้งคำถามอย่าง
จริงจัง และทำให้ผู้อ่านสัมผัสถึงตัวเรื่องได้ดี เพราะมันอยู่ใน
เลือดเนื้อชีวิตของผู้คน ซึ่งผู้อ่านจะสามารถเข้าถึงเนื้อ
เรื่องนั้นได้โดยไม่รู้สึกว่าตัวตนของตัวเองละครอยู่ห่างไกลจาก
ชีวิตของเรา

ด้วยภาษาที่เรียบง่าย เพลงที่เขาใส่ลงไปในตัวบท รวมถึงวรรณกรรมที่เขาอ้างอิงในตัวบททำให้งานของเขามีความแจ่มชัดในการนำพาผู้อ่านเข้าไปสู่แก่นแกนของตัวบทที่เด่นชัดอีกประการก็คือฉากของเรื่องสั้นเกือบทั้งหมดออกมาจากจุดศูนย์กลางมหานครของกรุงเทพฯ และแทนที่ด้วยฉากที่แปลกตาอย่างเชียงใหม่ ซึ่งเขาทำให้เชียงใหม่ในเรื่องของเขาน่าสนใจเป็นอย่างมาก

“ผู้คนบนโลกนี้ต่างหวาดกลัวกันและกัน” เป็นรวมเรื่องสั้นที่จะพาผู้อ่านไปพบเรื่องราวที่น่าติดตาม และสำนักพิมพ์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านจะได้รับรสแห่งเรื่องเล่าของภูมณี ที่จะมาปลุกความสำราญภายในจิตใจของคุณ

ขอแสดงความนับถือ

สำนักพิมพ์เม่นวรรณกรรม

สารบัญ

ฮิปโปตัวเมียในกล่องบรรจุความทรงจำ	17
โปรดอ่านคำแนะนำทั้งหมดก่อนใช้งาน	21
ยามบ่ายอันแปลกประหลาดร้อนรุ่มผม ควรจะลุกขึ้นและหยุดคร่ำครวญสักที	33
ระยะห่างของความใกล้	45
ในวันที่มีผัสสะเกี่ยวช่วยชีวิต	137
พี่ชงกาแฟ น้องทำขนม	149
อยากชวนคุณผู้ชายมาเป็นแอดมินเพจ	161
กล่องสมบัติสีขาว	173
คำสาป	189
ชายผู้ร่วงหล่นลงมา	203

ลำดับการตีพิมพ์

สิบโปตัวเมียในกล่องบรรจุความทรงจำ

ตีพิมพ์ครั้งที่ มติชนสุดสัปดาห์ ปีที่ 36
ฉบับที่ 1877 (5-11 ส.ค.2559)

โปรดอ่านคำแนะนำทั้งหมดก่อนใช้งาน

ตีพิมพ์ครั้งแรก

ยามบ่ายอันแปลกประหลาดร้อนร่ำ

ตีพิมพ์ครั้งแรก

ระยะห่างของความใกล้

ตีพิมพ์ครั้งแรกในนวนิยายขนาดสั้น ระยะห่างของ
ความใกล้ สำนักพิมพ์พินหนึ่งราตรี มกราคม
2559

ในวันที่หมีผิดสกเกี้ยนช่วยชีวิต

ตีพิมพ์ครั้งที่ มติชนสุดสัปดาห์ ปีที่ 38
ฉบับที่ 1965 (13-19 เมษายน 2561)

พืงกาแพ นองทำชนม

ตีพิมพ์ครั้งแรกที่ มติชนสุดสัปดาห์ ปีที่ 36 ฉบับที่
1851 (5-11 ก.พ. 2559)

กลองสมบัติสี่ขา

ตีพิมพ์ครั้งแรก

อยากชวนคุณผู้ชายมาเป็นแอดมินเพจ

ตีพิมพ์ครั้งแรก

คำสาป

ตีพิมพ์ครั้งแรกในรวมเรื่องสั้น เพลงที่เธอให้แปล
ยังไม่เสร็จ มีนาคม 2557 สำนักพิมพ์เม่น
วรรณกรรม

ชายผู้ร่วงหล่นลงมา

ตีพิมพ์ครั้งแรกที่ สนุกนี่ก: วรรณกรรมแตกกิ่ง
ออนไลน์ 2

**ผู้คนบนโลกนี้ต่างหวาดกลัว
กันและกัน**

ภูมณี ศิริพรไพบุลย์

ฮิปโปตัวเมีย ในกล่องบรรจุความทรงจำ

เรื่องเล่าของเธอไม่ได้เริ่มต้นจากการยืมัททหาย

แต่ว่าเกิดขึ้นจากการสบตา รู้สึกคล้ายคล้ายคล้าคลา
เคยรู้จักกันมาก่อนหรือไม่

ฮิปโปไซโหม

เธอพยักหน้า ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มีชื่อเล่น ฮิปโป พ่อแม่ไม่
ได้ตั้งเช่นนั้น ผอมแล้ว เธอบอก

เรื่องเล่าของเธอไม่ได้เริ่มต้นที่สวนสัตว์

แค่บังเอิญฮิปโปตัวเมีย ถูกยัดไว้ในกล่องบรรจุความ
ทรงจำขนาด 157,784,630 ลูกบาศก์วินาที

เปลี่ยนไปมาก เขาว่า

กระนั้น RAM กลับแปรผกผันกับขนาดของร่างกาย

เรื่องเล่าของเธอไม่ได้เริ่มต้นด้วยบทสนทนาชวนตื่นเต้น
(ดูจะน่าเบื่อหน่ายเสียด้วยซ้ำไป)

อ่านหนังสือที่ให้จบแล้วหรือยัง เธอถาม

หนังสือของจอร์จ ออร์เวลล์ $2 + 2 = 5$

หนึ่ง-เก้า-แปด-สี่

เรื่องเล่าของเธอไม่ได้เริ่มต้นนับจากหน้าสุดท้าย

ยังอ่านไม่จบเลย เขาตอบพลางเอามือเสยผม ไม่ได้
เจอกันตั้งนาน

หากสามารถคำนวณ โดยพิมพ์ 5 year = ลงในกล่อง
Google Search

ผลลัพธ์ คือ 157 784 630 seconds

เรื่องเล่าของเธอไม่ได้เริ่มต้นเพราะความคิดทางการเมืองที่
ไม่ลงรอยกัน

เบื่ออะ เขาเคยบ่น เงยหน้ามองบนชั้นหนังสือเหนือหัว
เตี้ยง

จำได้ดีว่าหนังสือ 1984 เคยตกลงบนหัว อาจเพราะ
แรงโน้มถ่วงของโลก

สวยขึ้น เขาชม

โปรดอ่าน คำแนะนำทั้งหมดก่อนใช้งาน

๑

จู่ๆ ป้าเครื่องดูดฝุ่นก็หมดสติไป “ผมนี่ใจหายแวบ” ตาลีตาเหลือกเปิดคู่มือการใช้งานของป้า นี่ก็เพิ่งรู้ “ป้ามีระบบป้องกันมอเตอร์พัง ไม่ต้องห่วง” “จริงเหรอ” “จริง” คู่มืออธิบาย “แกถูกออกแบบมาให้ปิดการทำงานทันทีที่มีการอุดตันตามแผ่นกรองอากาศ เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดความร้อนสูง ถ้าแกถูกกระตุ้นให้ทำงาน แกก็จะหยุดทำความสะอาดเอง” ผมพยักหน้า ปิดสวิทช์ ถอดปลั๊ก เริ่มต้นทำความสะอาดกล่องเก็บฝุ่นและแผ่นกรองอากาศตามคำแนะนำ

เวลาผ่านไปหนึ่งชั่วโมง มอเตอร์เย็นลง “ปากกลับมาทำงานได้แล้ว!” เสียงแหบแห้งของป้าก็หายไปด้วย “เสียงใสแจ๋วเลยนะป้า”

ก็นั่นแหละนะ เครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชิ้นมีคู่มือการใช้งานแนบมาด้วย

“ผมคงต้องลองเขียนเองสักเล่ม”

๒

ผมทำงานปล่อยห้องเช่ามาแล้ว 10 เดือน ได้เงิน 466,748 บาท ยังไม่ได้หักค่าน้ำ ค่าไฟ และค่าวัสดุสิ้นเปลือง “ไม่จำเป็น” ผมว่า “อยู่คนเดียว ไม่มีภาระค่าใช้จ่ายอะไรมากมาย”

เว้นแต่วันไหนห้องเช่าของผมไม่ว่าง “หมายความว่าไม่สามารถนอนในห้องของตัวเองได้” ผมก็จำเป็นต้องควักเงินสี่ห้าร้อยเช่าห้องถูก ๆ ชุกห้วนนอนไปก่อน วันสองวัน หรือจนกว่าห้องเช่าของผมจะว่าง

จากนั้นผมก็จะแบกที่นอนพับได้ขนาดสามฟุตที่เก็บไว้ในรถแวนเช่าสี่ขาวของผมไปปูนอนหน้าโทรทัศน์ หลังจากทำความสะอาดห้องหีบจนสะอาดหมดจด

“อาบน้ำที่สระว่ายนํ้ามาเรียบร้อยแล้วนะ” ผมบอกลุง “ไม่ต้องกังวล ห้องนํ้าไม่เปื้อนแน่นอน”

ผมมักจะเปิดลุงโทรทัศน์ไม่ให้บรรยากาศในห้อง
เงียบเหงา แต่ลุงก็มักจะเสียมารยาทพูดแทรกทุกครึ่งเวลา
ผมพิมพ์ถามตอบลูกค้ำจนเสียมารยาธิ “เหนื่อยเท่าไร ยากเท่าไร
จับมือกันไว้ไปด้วยกัน”

“อ๊อ ลุง!” ผมตะคอก เอื้อมมือหยิบรีโมทคอนโทรล
ที่วางอยู่ข้างตัวกดปุ่มปิดเสียง

นอกจากนี้หากคุณไม่อยากฟังอะไรตอนหกโมงเย็น ใน
คู่มือมีบอกไว้ว่าสามารถตั้งเวลาปิดอัตโนมัติ แคกดปุ่ม HOME
จากนั้นเลือกตั้งเวลา แล้วก็ตั้งเวลาปิดซะ

๓

เครื่องซักผ้าฝาหน้าเป็นเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ถ้าได้กดปุ่มทำงาน
แล้วจะปิดกลางคันไม่ได้ ทำได้อย่างมากที่สุดก็แค่หยุดเอาไว้
ชั่วคราว

เหมือนการจองตัวเครื่องบิน ถ้าเกิดได้จองแล้ว “ไม่มี
เรื่องคอขาดบาดตายยังงัยมึงก็ต้องไป” อาร์ตบังคับ ดาวิก
ด้วย อาร์ตกับดาวิกเป็นแฟนกัน สองคนนี้เป็นเพื่อนสนิทของ
ผมสมัยเรียนมหาวิทยาลัย

ที่แรกผมกะจะเบียร์พวกมันแล้วแหละ ชี้เกียจ การเดิน
ทางไกลสำหรับผมมันไม่สนุก เวลานั้นเครื่องบินนาน ๆ ผมจะ

กังวลว่าลูกค้าจะส่งข้อความอะไรมาถามไหม ไม่มีอินเทอร์เน็ตให้ใช้ฟรีนะ ถ้านั่งที่นั่งชั้นราคาประหยัด “เออ ไปก็ไป”

วันที่ 3 ถึง 6 มีนาคม เชียงใหม่ยังเต็มไปด้วยหมอกควัน ผมจองตั๋วเครื่องบินไปเที่ยวสิงคโปร์ และจองที่พักในย่านลิตเติ้ลอินเดียนียบรรยากาศ

“ก็ดีเหมือนกัน” ผมว่า ได้เปลี่ยนจากการเป็นเจ้าของบ้านมาเป็นแขก จะรู้สึกถึงความคาดหวังของลูกค้านั่ง

“ทำไมไม่มีน้ำในถังซักวะ” ดาวคงไม่ชินกับการใช้เครื่องซักผ้าฝาหน้านะ

ผมตอบ ลูกสาวไม่ได้เป็นอะไรหรอก “น้ำจะอยู่ในส่วนที่มองไม่เห็นของถังซัก” ในคู่มือก็มีบอกไว้ หน้าที่ 68 บทที่ 9 ผมจำได้แม่น วิธีก็คือไม่ต้องแก้ “ว่าแต่มีถังซักผ้าทำไมอยู่แค่วันเดียวเอง”

วันที่ 4 มีนาคม แผนของเราคือไปเที่ยวที่สวนสนุกยูนิเวอร์แซล

สตูดิโอ ดาวบอกจะตั้งนาฬิกาปลุกไว้ 8 โมง ดังนั้นผมจึงต้องตื่นเช้านั้นหนึ่งชั่วโมง เพื่อใช้เวลาสองชั่วโมงในการกิน แล้วก็ช้อออกมาให้ได้ ผมจะกังวลมากถ้าไม่ได้ชื้อก่อนออกจากบ้าน

ผมหยิบน้องเครื่องปิ้งขนมปังสีชาวจี๊วะที่วางอยู่บนชั้นลงมาที่โต๊ะในห้องรับแขก เสียบปลั๊ก หมุนเลือกระดับความเหลืองกรอบสูงสุด ให้น้องทำงานครบรอบการปิ้งสองสามรอบโดยไม่มีขนมปัง

“ทำอะไรวะ” อาร์ตเดินออกจากห้องของมันมาถามผมบอกจะเผาสิ่งสกปรกไม่ให้มีกลิ่นไม่พึงประสงค์ แต่มันไม่ได้อยากรู้เลยสักนิด “กูแค่ถามมึงว่าจะทำอะไรกิน” เพราะมันกับดาวก็จะกินด้วย

กลายเป็นว่าเราสามคนตื่นกันตั้งแต่ 7 โมง มาพาดขนมปังปิ้งทาแยมสตอว์เบอร์รี่และกาแฟชงสำเร็จรูปที่ชื้อมาจากร้านสะดวกซื้อเมื่อคืนจนหมดเกลี้ยง

กระทั่ง 8 โมง ตอนนั้นเราทำธุระส่วนตัวเสร็จพอดีเรียกแท็กซี่ให้มารับที่หน้าคอนโด แล้วก็เดินทางไปที่สวนสนุกยูนิเวอร์แซล สตูดิโอ เราใช้เวลาที่นั่นทั้งวัน

ดาวใช้อาร์ตกับผมถ่ายรูปตลอดเวลา ผมหงุดหงิดมาก แต่ไม่ได้หงุดหงิดที่ดาวใช้ผมถ่ายรูปหรอก ผมแค่หงุดหงิด

กับค่าแท็กซีที่แพงเหมือนโดนโกง และคราบตะกรันในกาต้มน้ำที่
คอนโด

๕

**ในคู่มือใช้งานกาต้มน้ำบอกวิธีการทำความสะอาดและ
บำรุงรักษาเอาไว้ การขจัดคราบตะกรันในกาต้มน้ำขึ้นอยู่กับ
ความกระด้างของน้ำในพื้นที่ของคุณ ซึ่ง “กูจะรู้ได้ยังไงวะ”
เดาได้แค่ว่า ตะกรันน่าจะสะสมในลำไส้ใหญ่ของพี่มานานแล้ว
และอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของพี่ด้วย**

ดังนั้นคุณควรทำความสะอาดกาต้มน้ำทุกเดือน โดย
ตวงน้ำส้มสายชูที่ผมซื้อจากร้านสะดวกซื้อหลังกลับจาก
สวนสนุกยูนิเวอร์แซล 3 ถ้วยตวง แล้วเติมน้ำเปล่าเพิ่มให้
เต็มกา ปล่อยให้ทิ้งไว้ค้างคืน

ตื่นเข้ามาคุณก็แค่เทน้ำผสมน้ำส้มสายชูทิ้ง จากนั้น
เติมน้ำเปล่าให้เต็ม ต้มจนเดือด แล้วก็เทน้ำทิ้ง ทำซ้ำแบบ
เดิมจนไม่มีกลิ่นน้ำส้มสายชูเหลือ “คราบตะกรันก็จะหายไป
ด้วย”

“เออ กูจะจำเอาไปใช้” อาร์ตว่า เตียวดาวจะไปถ่ายรูป
ที่เมอร์ไลออนนะ “เชิงวะ พวกผู้หญิงนี่บ้าถ่ายรูปฉิบหาย กู

จะแตกข้าวมันไก่อร่อยๆ ยังไม่ได้แตกสักที”

“แตกกาแฟสักแก้วก่อนไหมล่ะ ภูเพิ่งล้างกาต้มน้ำเลยนะ”

“มึงก็อีกคน แดกแต่ขนมปังปิ้งปิ้งกับกาแฟซอง” อาร์ตว่า แล้วมันก็หงุดหงิดเดินกลับห้องของมันไป

หลังจากนั้นหนึ่งชั่วโมง เราสามคนออกจากคอนโด อาร์ตกับดาวแวะกินข้าวมันไก่อย่างที่อาร์ตอยากจะกิน และตอนนี้อาร์ตก็อารมณ์ดีแล้ว สามารถไปที่ไหนก็ได้อย่างที่ดาวต้องการ

เราไปที่เมอร์ไลออน ถ่ายรูปคู่กับรูปปั้นสิงโตทะเลที่กำลังพ่นน้ำ ดาวทำท่าเอาปากรองน้ำที่สิงโตพ่นออกมา กระนั้นในภาพถ่ายกลับเต็มไปด้วยนักท่องเที่ยวที่เดินขวักไขว่และพยายามจะถ่ายรูปคู่กับรูปปั้นสิงโตทะเลเหมือนกัน

เสร็จแล้วเราเรียกแท็กซี่ให้ไปส่งที่ย่านไชน่าทาวน์ ชักภาพอยู่สักพักดาวก็บ่นอยากซื้อของขึ้นมา เราเลยนั่งแท็กซี่ไปที่ห้าง IMM ต่อ ในนั้นมีสินค้าราคาโรงงานขายเพียบ แต่ผมไม่ได้ซื้ออะไรหรอกนะ แค่เดินเป็นเพื่อนอาร์ตกับดาวเลือกซื้อของจนถึงเย็น ดาวบอก “มาแล้ว ต้องเอาให้คุ้ม”

จะมีเรื่องคุ้มค่าสำหรับผมอยู่บ้าง ก็คงเป็นตอนที่เราอยู่ที่การ์เดน บาย เดอะเบย์ หลังออกจากห้าง IMM ตอนนั้นฟ้ามืดแล้ว เราเดินอยู่บนทางเดินลอยฟ้าที่เชื่อมระหว่างซูเปอร์ทริสสองต้นที่ส่องสว่างวิบวาม และระหว่างนั้นผมก็ได้ยินเสียงเพลงที่ผมรู้สึกชอบมาก ๆ (มันเป็นความรู้สึกเหมือนเวลาเจอผู้หญิงที่ใช่มาปรากฏตัวอยู่ตรงหน้า) ดังออกมาจากลำโพงที่ไหนสักแห่ง ชับขานบทเพลงที่มีผู้ชายเสียงแก่ ๆ ร้องออกมาพร้อมกับนักร้องประสานเสียงอีกคนหรือสองคนว่า as the time goes by and I wonder why when I know the day is through ผมถามอาร์ต “มันรู้จักเพลงนี้มั๊ย” “ไม่” มันไม่รู้จัก ผมจึงพยายามจดจำเนื้อร้องและท่อนจามาตลอดทาง

แล้วพอกลับมาถึงคอนโด ผมก็พิมพ์เนื้อร้องที่ผมท่องจำมาได้ลงในกูเกิลและพบว่า เพลงที่ผมได้ยินที่การ์เดน บาย เดอะเบย์ คือ เพลง “Whatever Happened” ของ ไบรอัน วิลสัน นักร้องนักแต่งเพลงและสมาชิกวง The Beach Boys

“ผมหลงรักเพลงนี้ฉิบหาย” ลามไปค้นว่าเพลงที่มีเสน่ห์เพลงนี้มีที่มาที่ไปอย่างไร (มีข้อมูลชุดหนึ่งในหนังสือ I Am Brian Wilson ระบุว่า ไบรอัน วิลสัน เขียนเพลงรักเพลงนี้ให้กับเมลินดา วิลสัน ภรรยาคนปัจจุบันของเขา และเป็นเพลง

แรกที่เขาส่งให้ บิลล์ โฟห์แล็ด ผู้กำกับภาพยนตร์เรื่อง Love & Mercy ภาพยนตร์ที่เล่าถึงชีวิตในยุคที่รุ่งเรืองและตกต่ำของไบรอัน วิลสัน แต่ทว่าเพลงดังกล่าวไม่ได้ถูกนำไปใช้ในภาพยนตร์แต่อย่างใด กลับเป็นอีกเพลงหนึ่งที่ถูกนำไปใช้และเป็นเพลงรักที่ไบรอันเขียนให้แก่เมลินดาเช่นกันคือ “One Kind of Love”)

ก่อนเข็มนาฬิกาออกจากคอนโด ผมนำน้ำส้มสายชูที่เหลือจากการล้างคราบตะกรันเมื่อวานใส่ถ้วยผสมน้ำเปล่า แล้วเอาเข้าเตาไมโครเวฟให้ความร้อนโดยใช้พลังงานเต็มที่เป็นเวลาสิบนาทีตามคำแนะนำในคู่มือ “เอาให้หายเหม็นเลยนะอา”

๗

ระหว่างที่ผมล่องลอยอยู่บนฟ้า ผมนึกถึงความสนุกสนานที่จะได้กลับไปทำที่เชียงใหม่ หลังจากทำความสะอาดห้องหับเสร็จ ส่งลูกค้าเข้าห้องเรียบร้อย ผมจะแบกที่นอนที่เก็บไว้ในรถไปปูนอนหน้าโทรทัศน์ “แต่ผมจะไม่ใช้งานลุงหรอกนะ”

ผมจะเปิดแล็ปท็อปของผม นอนหาบทเพลงต่าง ๆ ของ ไบรอัน วิลสัน แล้วก็ไล่ฟังไปเรื่อย ๆ (ผมเชื่อว่ามันจะต้องเป็นเพลงที่เพราะกว่าเพลงของลุงแน่อน) แล้วพอเจอเพลงที่ใช้ ผมก็จะพยายามฝึกร้องให้ได้ ผมจะแปลเนื้อเพลงจะได้เข้าใจสิ่งที่ผู้แต่งต้องการจะบอก

ผมดีใจมากที่ได้ไปสิงคโปร์ ถ้าผมไม่ได้ไปสิงคโปร์ ผมคงจะไม่ได้รู้จักไบรอัน วิลสัน และไม่รู้จักเพลง “Whatever Happened”

“ปีหน้าจะไปเที่ยวญี่ปุ่นกับพวกกูอีกมั๊ย” อาร์ตถาม

“ไป ๆ ค่าตัวเท่าไรโทรมาบอกเลยนะ กูพร้อมโอน” ผมตอบ และก็รู้สึกตื่นเต้นมาก ๆ ที่จะได้เจออะไรใหม่ ๆ

ผมหยิบสมุดจดและปากกาถูกลิ้นออกมาจากกระเป๋าสะพาย แล้วก็เริ่มต้นเขียนคู่มือการใช้งานของตัวเอง

ภูมณี ศิริพรไพบุลย์ เป็นนักเขียนที่มีลีลาเฉพาะตัว
ร่วมสมัย การวางโครงเรื่องไม่ซับซ้อน ทำให้ผู้อ่าน
สามารถเข้าถึงเรื่องราวที่เขาต้องการจะสื่อได้ตรงจุด
ภาษาที่เรียบง่ายแต่กินใจ ยังช่วยทำให้เรื่องราว
ของเขาออกรส ทั้งรัก ทั้งซึ้ง ทั้งเสียดสี
“ผู้คนบนโลกนี้ต่างหวาดกลัวกันและกัน”
จึงเป็นผลงานที่ลงตัวเล่มหนึ่งเลยก็ได้อีก

Design & Illustration
by Mongkol Navv

สำนักพิมพ์เนเจอร์นกรวม
parcupinebook.com

9 786167 831244

210 บาท